

Poslanica Galaaanima

¹ Pavle apostol, ni od ljudi, ni kroz èovjeka, nego kroz Isusa Hrista i Boga oca, koji ga vaskrse iz mrtvih, ² I sva braæa koja su sa mnom, crkvama Galatijskijem: ³ Blagodat vam i mir od Boga oca i Gospoda našega Isusa Hrista, ⁴ Koji dade sebe za grijehe naše da izbavi nas od sadašnjega svijeta zloga, po volji Boga i oca našega, ⁵ Kojemu slava vavijek vijeka. Amin. ⁶ Èudim se da se tako odmah odvraæate na drugo jevanðelje od onoga koji vas pozva blagodaæu Hristovom, ⁷ Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoæe da izvrnu jevanðelje Hristovo. ⁸ Ali ako i mi, ili anðeo s neba javi vam jevanðelje drukèije nego što vam javismo, proklet da bude! ⁹ Kao što prije rekosmo i sad opet velim: ako vam ko javi jevanðelje drukèije nego što primiste, proklet da bude! ¹⁰ Zar ja sad ljude nagovaram ili Boga? Ili tražim ljudima da ugaðam? Jer kad bih ja još ljudima ugaðao, onda ne bih bio sluga Hristov. ¹¹ Ali vam dajem na znanje, braæo, da ono jevanðelje koje sam ja javio, nije po èovjeku. ¹² Jer ga ja ne primih od èovjeka, niti nauèih, nego otkrivenjem Isusa Hrista. ¹³ Jer ste èuli moje življenje nekad u Jevrejstvu, da sam odviše gonio crkvu Božiju i raskopavao je. ¹⁴ I napredovah u Jevrejstvu veæma od mnogijeh vrsnika svojijeh u rodu svome, i odviše revnovah za otaèke svoje obièaje. ¹⁵ A kad bi ugodno Bogu, koji me

izabra od utrobe matere moje i prizva blagodaæu svojom, ¹⁶ Da javi sina svojega u meni, da ga jevanðeljem objavim meðu neznabošcima; odmah ne pitah tijela i krvi, ¹⁷ Niti iziðoh u Jerusolim k starijim apostolima od sebe, nego otidoh u Arapsku, i opet se vratih u Damask. ¹⁸ A poslije toga na tri godine iziðoh u Jerusolim da vidim Petra, i ostadoh u njega petnaest dana. ¹⁹ Ali drugoga od apostola ne vidjeh, osim Jakova brata Gospodnjega. ²⁰ A što vam pišem evo Bog vidi da ne lažem. ²¹ A potom doðoh u zemlje Sirske i Kilikijske. ²² A bijah licem nepoznat Hristovijem crkvama Judejskima; ²³ Nego samo bijahu èuli da onaj koji nas nekad goni sad propovijeda vjeru koju nekad raskopavaše. ²⁴ I slavljahu Boga za mene.

2

¹ A potom na èetrnaest godina opet iziðoh u Jerusolim s Varnavom, uzevši sa sobom i Tita. ² Ali iziðoh po otkrivenju, i razgovorih se s njima za jevanðelje koje propovijedam u neznabošcima, ali nasamo s onima koji se brojahu kao najstariji, da uzalud ne trèim ili ne bih trèao. ³ Ali ni Tit, koji bješe sa mnom, i bješe Grk, ne bi natjeran da se obreže. ⁴ I za lažnu braæu koja doðoše i privukoše se da uhode slobodu našu koju imamo u Hristu Isusu, da nas zarobe; ⁵ Kojima se ni sahat ne podasmo u pokornost, da istina jevanðelja ostane meðu nama. ⁶ A za one koji se brojahu da su nešto, kakovi bili da bili, ja ne marim ništa; jer Bog ne gleda ko je

ko; jer oni koji se brojahu kao najstariji, meni ništa ne dodaše; ⁷ Nego nasuprot doznajući da je meni povjereno jevanđelje u neobrezanima, kao Petru u obrezanima ⁸ Jer onaj koji pomaže Petru u apostolstvu među obrezanima onaj pomaže i meni među neznabošcima ⁹ I poznavši blagodat koja je meni dana, Jakov i Kifa i Jovan, koji se brojahu da su stubovi, dadoše desnice meni i Varnavi, i pristadoše da mi propovijedamo u neznabošcima, a oni u obrezanima; ¹⁰ Samo da se opominjemo siromašnijih, za koje sam se i starao tako èiniti. ¹¹ A kad dođe Petar u Antiohiju, u oèi njemu protiv stadoh; jer bješe zazoran. ¹² Jer prije dok ne dođoše neki od Jakova, jeđoše s neznabošcima, a kad dođoše, ustruèavaše se i odvajao se bojeæi se onijeh koji su iz obrezanja. ¹³ I dvolièahu s njim i ostali Judejci, tako da i Varnava prista u njihovo dvolièenje. ¹⁴ A kad ja vidjeh da ne idu pravo k istini jevanđelja, rekoh Petru pred svima: kad ti koji si Jevrejin, neznabožaèki a ne Jevrejski živiš, zašto neznabošce nagoniš da žive Jevrejski? ¹⁵ Mi koji smo rođeni Jevreji, a ne grješnici iz neznabožaca, ¹⁶ Pa doznajući da se èovjek neæe opravdati djelima zakona, nego samo vjerom Isusa Hrista, i mi vjerovasmò Hrista Isusa da se opravdamo vjerom Hristovom, a ne djelima zakona: jer se djelima zakona nikakvo tijelo neæe opravdati. ¹⁷ Ako li se mi koji tražimo da se opravdamo Hristom, nađosmo i sami grješnici, dakle je Hristos grijehu sluga? Bože saèuvaj! ¹⁸ Jer ako opet zidam ono što razvalih, pokazujem se da sam prestupnik. ¹⁹ Jer

ja zakonom zakonu umrijev da Bogu živim; s Hristom se razapeh. ²⁰ A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom sina Božijega, kojemu omiljev, i predade sebe za mene. ²¹ Ne odbacujem blagodat Božije; jer ako pravda kroz zakon dolazi, to Hristos uzalud umrije.

3

¹ O nerazumni Galati! ko vas je opèinio da se ne pokoravate istini? Vi, kojima pred oèima bješe napisan Isus Hristos, a sad se među vama razape. ² Ovo jedno hoæu od vas da doznam, ili Duha primiste kroz djela zakona ili kroz èuvenje vjere? ³ Tako li ste nerazumni? Poèevši Duhom, sad tijelom svršujete? ⁴ Tako li uzalud postradaste? Kad bi bilo samo uzalud! ⁵ Koji vam dakle daje Duha i èini èudesa među vama, èini li djelima zakona ili èuvenjem vjere? ⁶ Kao što Avraam vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu. ⁷ Poznajte dakle da su oni sinovi Avraamovi koji su od vjere. ⁸ A pismo vidjevši unapredak da Bog vjerom neznabošce pravda, naprijed objavi Avraamu: u tebi æe se blagosloviti svi neznabošci. ⁹ Tako koji su od vjere, blagosloviæe se s vjernijem Avraamom. ¹⁰ Jer koji su god od djela zakona pod kletvom su, jer je pisano: proklet svaki koji ne ostane u svemu što je napisano u knjizi zakonskoj da èini. ¹¹ A da se zakonom niko ne opravdava pred Bogom, poznato je: jer pravednik od vjere življeæe. ¹² A zakon nije od vjere; nego èovjek

koji to tvori življeæe u tome. ¹³ Hristos je nas iskupio od kletve zakonske postavši za nas kletva, jer je pisano: proklet svaki koji visi na drvetu: ¹⁴ Da meðu neznaoškima bude blagoslov Avraamov u Hristu Isusu, da obeæanje Duha primimo kroz vjeru. ¹⁵ Braæo, po èovjeku govorim, niko èovjeèijega potvrðena zavjeta ne odbacuje niti mu što domeæe. ¹⁶ A Avraamu i sjemenu njegovu reèena biše obeæanja. A ne veli: i sjemenima, kao za mnoga, nego kao za jedno: i sjemenu tvojemu, koje je Hristos. ¹⁷ Ovo pak velim: zavjeta, koji je od Boga potvrðen za Hrista, ne odbacuje zakon, koji je postao poslije èetiri stotine i trideset godina, da ukine obeæanje. ¹⁸ Jer ako je našljedstvo od zakona, onda veæ nije od obeæanja, a Avraamu obeæanjem darova Bog. ¹⁹ Šta æe dakle zakon? Radi grijeha dodade se dokle dođe sjeme kojemu se obeæa, i postavili su ga anđeli rukom posrednika. ²⁰ Ali posrednik nije jednoga; a Bog je jedan. ²¹ Eda li je dakle zakon protivan obeæanjima Božijim? Bože saèuvaj! Jer da je dan zakon koji može oživljjeti, zaista bi od zakona bila pravda. ²² Ali pismo zatvori sve pod grijeh, da se obeæanje dade kroz vjeru Isusa Hrista onima koji vjeruju. ²³ A prije dolaska vjere bismo pod zakonom èuvani i zatvoreni za vjeru koja se htjela pokazati. ²⁴ Tako nam zakon bi èuvar do Hrista, da se vjerom opravdamo. ²⁵ A kad dođe vjera, veæ nijesmo pod èuvarom. ²⁶ Jer ste vi svi sinovi Božiji vjerom Hrista Isusa; ²⁷ Jer koji se god u Hrista krstiste, u Hrista se obukoste.

28 Nema tu Jevrejina ni Grka, nema roba ni gospodara, nema muškoga roda ni ženskoga; jer ste vi svi jedno u Hristu Isusu. 29 A kad ste vi Hristovi, onda ste sjeme Avraamovo, i po obeaanju našljednici.

4

1 Ali velim: dok je našljednik mlad ništa nije bolji od roba, ako i jest gospodar od svega; 2 Nego je pod zapovjednicima i euvarima tja do roka oèina. 3 Tako i mi kad bijasmo mladi, bijasmo pod stihijama svijeta zarobljeni; 4 A kad se navršì vrijeme, posla Bog sina svojega jedinorodnoga, koji je rođen od žene i pokoren zakonu, 5 Da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo. 6 I buduæi da ste sinovi, posla Bog Duha sina svojega u srca vaša, koji vièe: Ava oèe! 7 Tako veæ nijesi rob, nego sin; a ako si sin, i našljednik si Božij kroz Isusa Hrista. 8 Ali tada ne znajuæi Boga služiste onima koji po sebi nijesu bogovi. 9 A sad poznavši Boga, i još poznati bivši od Boga, kako se vraæate opet na slabe i rðave stihije, kojima opet iznova hoæete da služite? 10 Gledate na dane i mjesece, i vremena i godine. 11 Bojim se za vas da se ne budem uzalud trudio oko vas. 12 Budite kao ja što sam; jer sam ja kao vi što ste. Braæo! molim vas, ništa mi ne uèiniste nažao. 13 A znate da vam u slabosti tijela najprije propovjedih jevanðelje; 14 I napasti moje, koja bijaše tijelu mome, ne prezreste, ni popljuvaste, nego me primiste kao anðela Božijega, kao Hrista Isusa. 15 Kakovo bijaše onda vaše blaženstvo? Jer vam svjedoèim

da biste, kad bi moguæe bilo, izvadili oèi svoje i dali meni. ¹⁶ Tijem li vam postadoh neprijatelj istinu vam govoreæi? ¹⁷ Oni ne revnuju dobro za vas, nego hoæe da vas odvoje, da im revnujete. ¹⁸ A dobro je revnovati svagda u dobru, i ne samo kad sam ja kod vas. ¹⁹ Djeèice moja, koju opet s mukom raðam, dokle Hristovo oblijeje ne postane u vama; ²⁰ Ali bih htio sad da sam kod vas, i da izmijenim glas svoj, jer ne mogu da se naèudim za vas. ²¹ Kažite mi, vi koji hoæete pod zakonom da budete, ne slušate li zakona? ²² Jer je pisano da Avraam dva sina imade, jednoga od robinje, a drugoga od slobodne. ²³ Ali koji bješe od robinje, po tijelu se rodi; a koji od slobodne, po obeæanju. ²⁴ Koje znaèi drugo: jer su ovo dva zavjeta: jedan dakle od gore Sinajske, koja raða za robovanje, i to je Agar. ²⁵ Jer Agar znaèi Sinaj gora u Arapskoj, i poredi se sa sadašnjijem Jerusolimom, i služi sa djecom svojom. ²⁶ A gornji Jerusolim slobodna je, koji je mati svima nama. ²⁷ Jer je pisano: razveseli se, nerotkinjo koja ne raðaš; prokini i povièi, ti koja ne trpiš muke poroðaja; jer pusta ima mnogo više djece negoli ona koja ima muža. ²⁸ A mi smo, braæo, po Isaku djeca obeæanja. ²⁹ No kako onda onaj što se rodi po tijelu gonjaše duhovnoga, tako i sad. ³⁰ Ali šta govori pismo? Istjeraj robinju i sina njezina; jer sin robinjin neæe naslijediti sa sinom slobodne. ³¹ Tako, braæo, nijesmo djeca robinjina nego slobodne.

5

¹ Stojte dakle u slobodi kojom nas Hristos oslobodi, i ne dajte se opet u jaram ropstva uhvatiti. ² Evo ja Pavle kaŕem vam da ako se obreŕete Hristos vam niŕta neæe pomoæi. ³ A opet svjedoim svakome evjeku koji se obrezuje da je duŕan sav zakon tvoriti. ⁴ Izgubiste Hrista, vi koji hoæete zakonom da se opravdate, i otpadoste od blagodati. ⁵ Jer mi duhom eekamo od vjere nad pravde. ⁶ Jer u Hristu Isusu niti ŕto pomaŕe obrezanje ni neobrezanje, nego vjera, koja kroz ljubav radi. ⁷ Dobro træaste; ko vam zabrani da se ne pokoravate istini? ⁸ To odvræanje nije od onoga koji vas pozva. ⁹ Malo kvasca ukiseli sve tijesto. ¹⁰ Ja se za vas nadam u Gospodu da niŕta drugo neæete misliti. A koji vas smeta ponijeæe grijeh, makar ko bio. ¹¹ A ja, braæo, ako joŕ obrezanje propovijedam, zaŕto me gone? Tako se ukide sablazan krstova. ¹² O da bi otsjeeni bili oni koji vas kvare! ¹³ Jer ste vi, braæo, na slobodu pozvani: samo da vaŕa sloboda ne bude na ŕelju tjelesnu, nego iz ljubavi sluŕite jedan drugome. ¹⁴ Jer se sav zakon izvrŕuje u jednoj rijei, to jest: ljubi bliŕnjega svojega kao sebe. ¹⁵ Ali ako se meðu sobom koljete i jedete, gledajte da jedan drugoga ne istrijebite. ¹⁶ Velim pak: po duhu hodite, i ŕelja tjelesnijeh ne izvrŕujte. ¹⁷ Jer tijelo ŕeli protiv duha, a duh protiv tijela; a ovo se protivi jedno drugome, da ne einite ono ŕta hoæete. ¹⁸ Ako li vas duh vodi, nijeste pod zakonom. ¹⁹ A poznata su djela tjelesna, koja su

preljuboèinstvo, kurvarstvo, neèistota, besramnost, ²⁰ Idolopoklonstvo, èaranja, neprijateljstva, svaðe, pakosti, srdnje, prkosi, raspre, sablazni, jeresi, ²¹ Zavisti, ubistva, pijanstva, žderanja, i ostala ovakova, za koja vam naprijed kazujem, kao što i kazah naprijed, da oni koji takova èine neæe naslijediti carstva Božijega. ²² A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotà, milost, vjera, ²³ Krotost, uzdržanje; na to nema zakona. ²⁴ A koji su Hristovi, raspeše tijelo sa slastima i željama. ²⁵ Ako u duhu živimo, po duhu i da hodimo, ²⁶ Da ne tražimo lažne slave razdražujuæi jedan drugoga, i zavideæi jedan drugome.

6

¹ Braæo! ako i upadne èovjek u kakav grijeh, vi duhovni ispravljajte takovoga duhom krotosti, èuvajuæi sebe da i ti ne budeš iskušan. ² Nosite bremena jedan drugoga, i tako æete ispuniti zakon Hristov. ³ Jer ako ko misli da je što a nije ništa, umom vara sebe. ⁴ A svaki da ispita svoje djelo, i tada æe sam u sebi imati slavu, a ne u drugome. ⁵ Jer æe svaki svoje breme nositi. ⁶ A koji se uèi rijeèi neka daje dijel od svakoga dobra onome koji ga uèi. ⁷ Ne varajte se: Bog se ne da ružiti; jer šta èovjek posije ono æe i požnjeti. ⁸ Jer koji sije u tijelo svoje, od tijela æe požnjeti pogibao; a koji sije u duh, od duha æe požnjeti život vjeèni. ⁹ A dobro èiniti da nam se ne dosadi; jer æemo u svoje vrijeme požnjeti ako se ne umorimo. ¹⁰ Zato dakle dok imamo vremena da èinimo dobro svakome, a osobito onima koji

su s nama u vjeri. ¹¹ Vidite koliko vam napisah rukom svojom! ¹² Koji hoæe da se hvale po tijelu oni vas nagone da se obrezujete, samo da ne budu gonjeni za krst Hristov. ¹³ Jer ni oni sami koji se obrezuju ne drže zakona, nego hoæe da se vi obrezujete da se vašijem tijelom hvale. ¹⁴ A ja Bože saèuvaj da se èim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa Hrista, kojega radi razape se meni svijet, i ja svijetu. ¹⁵ Jer u Hristu Isusu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego nova tvar. ¹⁶ I koliko ih god po ovome pravilu žive, na njima biæe mir i milost, i na Izrailju Božijemu. ¹⁷ Više da mi niko ne dosađuje, jer ja rane Gospoda Isusa na tijelu svojemu nosim. ¹⁸ Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa duhom vašijem, braæo. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27